

ساماندهی در بهداد و نقش دیواره تفکیک‌کننده در طراحی

۱. مدیریت ترافیک و ایجاد دسترسی‌های مشخص
یکی از اهداف اصلی طراحی در گذر بهداد، کاهش آشفتگی ترافیکی و ایجاد مسیرهای مشخص برای عبور وسایل نقلیه و عابران پیاده بود. برای دستیابی به این هدف، دیواره‌ای طراحی شد که نقش مهمی در ساماندهی حرکت ایفا می‌کند. این دیواره، که به‌گونه‌ای طراحی شده که گویی پوسته‌ای زمین از هم شکافته شده، نه‌تنها مرز مشخصی میان فضای سواره و پیاده ایجاد می‌کند، بلکه فضایی امن و مجزا برای عابران فراهم می‌آورد.
افرادی که قصد عبور از میدان و دسترسی به خیابان‌های اطراف را دارند، از طریق مسیرهای تعریف‌شده هدایت می‌شوند. به این ترتیب، مسیرهای حرکتی به گونه‌ای تنظیم شده‌اند که افرادی که قصد ورود به خیابان چیدری (شرقی) را دارند، باید مسیر خود را از بخش شمالی تعیین کرده و از ورود مستقیم به میدان جلوگیری کنند.
خودروهایی که قصد ورود به خیابان بهداد (جنوبی) را دارند، از لاین سمت راست خود را به دور میدان رسانده و بدون ایجاد تداخل، مسیرشان را ادامه می‌دهند.
۲. نقش دیواره در کاهش آلودگی صوتی و ارتقای کیفیت فضا
علاوه بر ساماندهی مسیرهای حرکتی، این دیواره نقش مؤثری در کاهش آلودگی صوتی ناشی از عبور وسایل نقلیه دارد. با ایجاد یک مانع فیزیکی میان فضای سواره و پارک مجاور، اثرات صوتی کاهش یافته و محیطی آرام‌تر برای استراحت، بازی و تفریح در پارک فراهم می‌شود.
۳. ارتباط دیواره با مسیرهای حرکتی و پل عابر پیاده
این دیواره نه‌تنها تفکیک فضایی را به‌خوبی انجام می‌دهد، بلکه در تعریف مسیرهای حرکتی نیز نقشی کلیدی دارد. مسیری آرام در کنار دیواره طراحی شده که عابران را از طریق یک رمپ به پل عابر پیاده می‌رساند. این طراحی موجب می‌شود که مسیرهای عبور از چهارراه و میدان به‌صورت کنترل‌شده و ایمن‌تر تعریف شوند. در همین راستا، خط عابر پیاده در محل قبلی و ایمنی تردد افزایش یابد.
۴. قدرت فضایی دیواره و تاثیر آن در شکل‌گیری ساختار شهری
این دیواره، که در شمال غربی پروژه و در مجاورت خیابان آگامیری (شمالی) قرار گرفته، یکی از قدرتمندترین عناصر طراحی محسوب می‌شود. دلیل این اهمیت، مجاورت آن با پارک، فضای استراحت، بازی و تعاملات اجتماعی است که در پس آن شکل می‌گیرد. در تمامی جهات میدان، این لبه‌های تعریف‌شده دیده می‌شوند، اما لبه شمال غربی به دلیل موقعیت خاص خود، نقش پررنگ‌تری در سازماندهی فضا دارد.
۵. الگوی شهری پایدار و فراتر از تغییرات معماری
با توجه به تغییرات مستمر در ساخت‌وسازهای اطراف، خط آسمان این محدوده به‌عنوان یک عامل ثابت در طراحی در نظر گرفته نشد، زیرا با توسعهی بناهای جدید، این خط دستخوش تغییر خواهد شد. در عوض، تمرکز اصلی طراحی بر ایجاد یک ساختار شهری مستقل و قدرتمند قرار گرفت که بتواند هویت منحصر به‌فرد خود را حفظ کرده و به یک الگوی شهری تبدیل شود.
بلکه با طراحی منسجم و هویت‌بخش، به کیفیت تجربه‌ی شهروندان از محیط نیز توجه دارد.

